

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci žalobce: **D.K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, Komenského nám.125, 532 11 Pardubice, **v řízení o žalobě proti sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 3.12.2010, čj. KrÚ 87640/2010/ODSHI/12,**

t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou ze dne 19.1.2011 domáhal soudního přezkumu sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 3.12.2010, č.j. KrÚ 87640/2010/ODSHI/12, podle něhož přezkoumal žalovaný podnět žalobce k provedení přezkumného řízení podle ust. § 94 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) a žalobci sdělil, že „po vyhodnocení postupu Městské policie Pardubice, vycházejí ze spisového materiálu sp. zn. SpKrÚ 78416/2010/ODSHI/12, s přihlédnutím k obsahu podaného písemného podnětu přestupcem ze dne 29.10.2010 došel k závěru, že neshledal skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení“. Žalobce uvedl v žalobě řadu věcných argumentů, kterými se však krajský soud nemohl zabývat, a to z následujících důvodů:

Žalobce považoval výše zmíněné sdělení žalovaného za rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), v čemž se však zmýlil:

Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce podal dne 29.10.2010 žalovanému podnět k provedení přezkumného řízení, týkající se blokové pokuty uložené mu dne 30.11.2009 Městskou policií Pardubice. Žalobce se tak domáhal provedení přezkumného řízení a tvrdil, že se dopravního přestupku nedopustil, popíral, že by byl kdy v kontaktu s městskou policií v Pardubicích, dne 30.11.2009 vozidlo vůbec neřídil a podle vyjádření R. V., to byl právě on, kdo uvedené firemní vozidlo řídil. Žalobce žádal, aby orgán přezkumu blokovou pokutu zrušil, čímž by zjednal nápravu. Zmíněný přestupek byl vyřešen v blokovém řízení, přičemž spočíval v tom, že žalobce dne 30.11.2009 okolo 13:30 hod., jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“ nerespektoval dopravní značku číslo B11 (zákaz vjezdu všech motorových vozidel), když s vozidlem vjel na Třidu Míru v Pardubicích, čímž se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. č. 200/190 Sb., o přestupcích, v platném znění a za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši Kč 500,--, kterou v blokovém řízení zaplatil. Žalovaný uvedený podnět k provedení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu přezkoumal a dospěl k závěru, že zmíněné rozhodnutí o přestupku bylo vydáno v souladu s právními předpisy a že žalovaný neshledal skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení.

Zmíněné sdělení žalovaného nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 65 s. ř. s..

Z konstrukce ust. § 94 správního řádu o přezkumném řízení je zřejmé, že se nejedná o řádný opravný prostředek, ale o zvláštní prostředek dozorčího práva, který byl svěřen do rukou správních orgánů a na který není právní nárok. V případě, že příslušný správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro přezkoumání napadeného správního rozhodnutí, vyrozumí správní orgán toho, kdo podnět podal, o tom, že neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení. O tomto zjištění však správní orgán nevydává rozhodnutí, pouze sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodu do 30 dnů podateli a oznámení o nezahájení přezkumného řízení podle § 94 správního řádu je tedy pouhým sdělením, nikoliv rozhodnutím. V tomto případě totiž není důvodu zasahovat do právní sféry účastníků správního řízení, protože jejich práva a povinnosti, změněné nebo vzniklé původním rozhodnutím, nejsou tímto sdělením dotčeny. Žalobou napadené sdělení ze dne 3.12.2010 je pouze vyjádřením o tom, že žalovaný mimořádný procesní prostředek dozorčího práva nepoužije a že původní rozhodnutí vydané v blokovém řízení zůstává nedotčeno. Toto sdělení ve formě dopisu tedy není rozhodnutím, které má na mysli ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. (těmito rozhodnutími jsou jen úkony správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti), a jako takový je proto vyloučen z přezkumu ve správním soudnictví (§ 70 písm. a) s. ř. s.). Odložení podnětu k přezkoumání rozhodnutí postupem podle § 94 odst. 1 správního řádu sdělením obsaženém v dopisu žalovaného ze dne 3.12.2010 nemůže být tudíž podrobeno soudnímu přezkumu. Proto krajský soud musel žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) (soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný) ve spojení s ust. § 70 písm. a) s. ř. s. (ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími).

Zbývá pouze dodat, že uvedený právní názor krajského soudu vychází z konstantní soudní judikatury, zejména z rozsudku NSS ze dne 14.2.2008, č.j. 7As 55/2007-71, přičemž krajský soud neshledal důvod, proč by se měl od názoru NSS obsaženém v tomto rozsudku, a podle něhož je uvedené sdělení vyloučeno ze soudního přezkumu, odchýlit.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 36 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í:

Proti rozhodnutí uvedenému ve výroku II. nejsou opravné prostředky přípustné. A proti výroku I. je přípustná kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2, § 106 odst. 2 a 4. s. ř. s.).

V Pardubicích dne 10.6.2011

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Monika Marelová